

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Győri Ítéltábla, mint harmadfokú bíróság Győrött, a 2009. évi december hó 9. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A garázdaság vétsége miatt I.r. vádlott és társa ellen indult büntetőügyben a Vas Megyei Bíróság 2009. január 27. napján kihirdetett 2.Bf.417/2008/7. számú ítéletét az alábbiak szerint **változtatja meg:**

A rendzavarás szabálysértése miatt I.r. és II.r. vádlottakkal szemben indult eljárást megszünteti.

Az első- és másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget az állam viseli.

A harmadfokú eljárásban 6.530 (hatezer-ötszázharminc) Ft költség merült fel, amelyet az állam visel.

I n d o k o l á s :

A Szombathelyi Városi Bíróság a 2008. november 3. napján kihirdetett 6.B.773/2007/23. számú ítéletével I.r. és II.r. vádlottakat bűnösnek mondta ki a Btk. 271.§ /1/ bekezdésébe ütköző, társtettesként elkövetett garázdaság vétségében. Ezért mindkét vádlottat 250 napi tétel pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés egy napi tételének összegét I.r. vádlott esetében 300.-forintban, II.r. vádlott vonatkozásában 200.-forintban állapította meg. Rendelkezett a kiszabott pénzbüntetések meg nem fizetésének esetére azok fogházbüntetésre való átváltoztatásáról. Kötelezte vádlottakat külön-külön és egyetemlegesen az első fokú eljárásban addig felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú ítélet ellen I.r. vádlott és védője felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

Az első fokú ítélet - az érdekeltek fellebbezésének hiányában - II.r. vádlottra vonatkozó részében a kihirdetésekor jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

A másodfokon eljáró Vas Megyei Bíróság 2009. január 27. napján kihirdetett, nyilvános ülésen hozott 2.Bf.417/2008/7. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és - a Be. 349.§ /2/ bekezdésében írt rendelkezés alkalmazásával a fellebbezéssel nem érintett II.r. vádlottat érintően is - vádlottakat a garázdaság vétségének vádjára alól felmentette. Megállapította, hogy mindketten a rendzavarás szabálysértését követték el, ezért I.r. vádlottal szemben 75.000.-forint, II.r. vádlottal szemben 50.000.-forint rendbírságot szabott ki. Rendelkezett a pénzbírság meg nem fizetésének esetére, annak 5000 forintoként egy napi közérdekű munkára, illetve 3000 forintoként egy-egy napi elzárásra történő átváltoztatásáról. Egyebekben helyben hagyta az elsőfokú ítéletet.

A másodfokú ítélet ellen az ügyész mindkét vádlott terhére felmentésük miatt, bűnösségük megállapítása és büntetés kiszabása érdekében jelentett be fellebbezést a harmadfokú bírósághoz.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.101/2009/1-I. számú átiratában, és képviselője a harmadfokú eljárásban tartott nyilvános ülésen az ügyész fellebbezését fenntartotta, és a másodfokú ítélet megváltoztatását - arra figyelemmel, hogy a vádlottak belterületen, a déli órákban, a forgalmat fenntartva és zavarva, egy közlekedési szituációt helytelenül, erőszakkal reagálták le, és a cselekményük alkalmas volt az azt észlelőkben megbotránkozás és riadalom keltésére - indítványozta. A garázdaság vétségében a bűnösségük megállapítására, büntetésül az elsőfokú ítéletben írt mértékű pénzbüntetés kiszabására, és a felmerült bűnügyi költség megfizetésére való kötelezésre tett indítványt. A fellebbviteli főügyészség szerint az első fokú ítéletben a megalapozott tényállásból a vádlottak bűnösségére vont jogi következtetés, a cselekmény minősítése, és az alkalmazott szankció törvényes volt.

I.r. vádlott védője az ítéletábrán nyilvános ülésén elhangzott perbeszédében a másodfokú bíróság döntésével egyetértett, és tévesnek tartotta a fellebbviteli főügyészségnek azt az álláspontját, hogy a vádlottak pusztán dulakodásánál több történt. Mivel a tanúk csak veszekedést hallottak, a vádlottak pedig annyit ismertek el, hogy egymást meglökték, ezek a rendelkezésre álló bizonyítékok nem elégségesek a bűncselekmény elkövetésének bizonyítására, további bizonyítás lefolytatását a vádhatóság nem is indítványozta.

II.r. vádlott védője a harmadfokú eljárásban úgy nyilatkozott, hogy az elsőfokú ítéletet tudomásul vették és a kiszabott pénzbüntetést időközben védenccé befizette, ezért a bíróságra bízta a döntést.

I.r. vádlott felszólalásában csatlakozott védőjéhez. Ismét tagadta a vitás közlekedési szituáció keletkezésében a vétkességét, a garázdaság elkövetését, csak azt ismerte el, hogy kézzel lökte meg a II.r. vádlottat.

II.r. vádlott nem kívánt felszólalni.

Az ügyész fellebbezése nem alapos.

Az ítélőtábla a bejelentett fellebbezés alapján a Vas Megyei Bíróság ítéletét az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárásokkal együtt bírálta felül a Be. 387. § (1) bekezdése szerint. Ennek során megállapította, hogy az eljáró bíróságok büntetőeljárási szabálysértést nem vétettek. Az első fokú bíróság az ügyet felderítette, a másodfokú bíróság határozatát változtatás nélkül erre a tényállásra alapította. Az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüket teljesítették.

Az ellentétes első és másodfokú döntések miatt megnyílt a fellebbezés lehetősége az ítélőtáblához, a harmadfokú eljárásban pedig az ügy érdemi felülvizsgálatának eljárásjogi akadálya nem volt.

A Be. 388. § /1/ bekezdésében foglaltaknak megfelelően a harmadfokú felülbírálat során is irányadó, a másodfokú ítélet alapjául szolgáló tényállásból a megyei bíróság okszerűen vont le azt a következtetést, hogy a vádlottak magatartása nem volt olyan kihívóan közösségellenes, amely megbotránkozás, vagy riadalom keltésére alkalmas, e miatt nem valósították meg a garázdaság vétségének törvényi tényállását. Az alkalmazott erőszak módja és mértéke nem volt olyan súlyú, amely büntetőjogi felelősségük megállapítását lehetővé teszi, ehelyett a rendzavarás szabálysértését követték el.

A bűncselekmény hiányos felmentő rendelkezés, a rá vonatkozó jogi indokolással együtt törvényes.

Az első fokú bíróság álláspontja szerint a garázdaság bűncselekményének megvalósulásához szükséges erőszakos magatartás az igazságügyi orvosszakértő véleménye, a tanúk vallomása, a vádlottak beismerő vallomása alapján bizonyítható volt, a kirívóan közösségellenességet pedig az támasztja alá, hogy a vádlottak közlekedési vitájukat lakott területen, a déli órákban, mások által észlelhetően, könnyű testi sérülést okozó kölcsönös dulakodással intézték el, magatartásuk - a

mások általi észlelés lehetősége miatt - alkalmas volt megbotránkozás, vagy riadalom keltésére.

A megyei bíróság ettől ellentétes döntésével az ítélet tábla egyetértve azt hangsúlyozza, hogy jelen ügyben a Btk. 271.§ /1/ bekezdésébe ütköző és eszerint büntetendő garázdaság a bűncselekményi, /valamint a Szabálysértési törvény 142/A.§-ba ütköző és elzárással, vagy 150.000 forint bírsággal büntethető szabálysértési alakzatát / a vádlottak rövid ideig tartó ütésváltása miatt el kell határolni a Szabálysértési törvény 142.§ /1/ bekezdésének a) pontjába ütköző, és elzárással, vagy 150.000 forintig terjedhető pénzbírsággal büntetendő rendzavarás szabálysértésétől.

Az első fokú bíróság ítéletének indokolásában helyesen utalt rá, hogy az utcán, fényes nappal történő verekedés zavarja a köznyugalmat. A verekedésben megnyilvánuló rendzavarás szabálysértés védett jogi tárgya szintén a közrend és köznyugalom, amit a rövid idejű ütésváltást valósíthat meg. Az egymás hosszas és kölcsönös bántalmazása, elhúzódó verekedés esetén, a garázdaságot kell megállapítani, amelynek további törvényi feltétele, hogy a cselekmény alkalmas legyen megbotránkozás, riadalom keltése, vagyis a cselekmény többek által való észlelése, akár mint lehetőség fennálljon.

Az irányadó tényállásból az állapítható meg, hogy a vádlottak amikor egymást hibáztatva, a közlekedésben elszenvedett sérelmükön akartak a másikon elégtételt venni, egymásnak könnyű sérülést okozva, kölcsönösen lökdösődtek. A rövid ideig tartó lökdösődésben kimerülő dulakodásukat a tanúk nem észlelték, a helyszínen tanúsított közösségellenes, erőszakos magatartásuk nem volt olyan kirívó, amelyből azt kellett megállapítani, hogy ez a rövid ideig tartó személy elleni erőszak alkalmas volt megbotránkozás keltésére. A társtettesként elkövetett garázdaság vétségének törvényi tényállási eleme így nem valósult meg, ezért a megyei bíróság törvényesen állapította meg hogy a tényállásban leírt cselekmény - a rövid ideig tartó verekedésre figyelemmel- az 1999. évi LXIX. tv. 142. § /1/ bekezdésének a) pontjába ütköző, rendzavarás szabálysértése. A megállapított szabálysértésért a bűncselekmény hiányában felmentett vádlottakat törvényesen sújtotta pénzbírsággal.

Az adott esetben azonban a szabálysértés büntethetősége a cselekmény elkövetésétől 2007. március 26- tól számított két év eltelte után elévült, ezért a Szabálysértési törvény 11.§ /7/ bekezdése alapján a harmadfokú eljárásban a szabálysértési felelősségre vonásnak már nincs helye. A kifejtettek alapján az ítélet tábla a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398. § /1/ és /2/ bekezdése alapján megváltoztatta, és a szabálysértési törvény 84.§ /1/ bekezdésének g) pontja alapján a vádlottakkal szemben indult eljárás megszüntetéséről határozott.

A bűnügyi költség állam általi viselésére vonatkozó rendelkezés a Be. 339. § /1/ bekezdésén és a Be. 398. § /3/ bekezdésén alapul.

Győr, 2009. évi december hó 9. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Csák Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Vas Megyei Bíróság 2009. január 27. napján kelt 2.Bf.417/2008/7. számú ítélete a jelen ítéletben írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett.

G y ő r , 2009. december hó 9. napján

Dr. Nagy Zoltán sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: